

Helge Adam Møller (KF):

Først en tak til hr. Arne Melchior for et efter min overbevisning godt og sagligt og rigtigt indlæg.

Dernæst til fru Annette Just: Det skal jo forplumre debatten – ikke alene i Folketinget, men også og vel først og fremmest i befolkningen – når man kan gå op og sige, som fru Annette Just gjorde, at danske soldater ikke skal blande sig i borgerkrigen. Jeg og flere andre har understreget mange gange, at opgaven ikke er at forsøge at skille nogle parter. Det er sandsynligvis en umulig opgave; andre har prøvet det før. Nej, de danske soldater skal sammen med 6.000 andre sikre nogle humanitære nødhjælpsforsyninger. Det er altså en humanitær, en medmenneskelig opgave, og større opgave skulle man vel ikke kunne få som soldat og menneske.

Og til sidst også til Fremskridtspartiet, hvor flere har sagt, at det ikke kan være rigtigt med tvang kontra frivillighed. Nu er der vel mange i dette Folketing, som på et eller andet tidspunkt har aftjent deres værnepligt, og jeg tror, at alle – hvad enten man var i det ene, andet eller tredje værn – kan huske det, man lærte den første dag som soldat, og som gælder for alle soldater: Soldatens første pligt er at adlyde enhver lovlig ordre. Sådan må det selvfølgelig også være i et demokrati, og hvis et flertal i Folketinget mener, at dette forslag er det rigtige, er det også en lovlig ordre, og dermed har man selvfølgelig også mulighed for at bruge det.

Og endelig skal man huske, at hvis der skulle være en enkelt professionel overkonstabel eller sergent, som alligevel ikke ønskede at deltage, selv om han blev beordret til det, kan han som enhver anden tage sin afsked. Han bliver ikke sendt til Bosnien-Herzegovina mod sin vilje, men så må han altså tage konsekvensen og søge sin afsked, når han ikke vil opfylde sine kontraktlige forpligtelser. Så muligheden eksisterer altså.

Formanden:

Jeg har endnu to korte bemærkninger, og så tror jeg vi skal føre debatten videre med ordførerindlæggene.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det vil altså sige, at ud fra hr. Helge Adam Møllers begrebsverden kan man enten tage sin afsked eller tage af sted med risiko for at blive lemlæstet eller dræbt. Jeg må nok sige, at det er at blive stillet over for et ultimatum, og det var jo et sådant, hr. Helge Adam Møller stillede.

Men jeg bad egentlig om ordet for at svare hr. Duetoft. Det er ikke rimeligt, hr. Duetoft, at komme med den slags bemærkninger om Fremskridtspartiet. Vi er dybt uenige i den beslutning, der bliver truffet senere i dag af et flertal her i Folketinget, men vi har altså vores oprigtige mening om denne sag.

Og jeg synes bestemt ikke, det er rimeligt af hr. Duetoft at begynde at drage EF-unionen eller andre ting ind i debatten eller at sige, at man er isoleret, eller tale om sølle danskhed. Jeg vil sige tværtimod, jeg synes rent ud sagt, det var uforskammede bemærkninger fra hr. Duetoft.

Formanden:

Dér overskred vi grænsen for den parlamentariske sprogbrug.

Pia Kjærsgaard (FP):

Javel. Det kan ske. Undskyld, hr. formand.

Men vi ønsker ikke at melde os ud af verden, tværtimod har vi tænkt os nøje om i denne sag i Fremskridtspartiet. Vi har faktisk tænkt så meget over situationen, at vi nu har fået henlagt debatten til folketings salen i stedet for i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Det er ganske udmærket, at det i øjeblikket er ordførerne, der fører debatten, det er jo også en del af spillet. Men rent faktisk burde statsministeren, udenrigsministeren og forsvarsministeren i meget videre omfang deltage i denne debat, fordi de er de øverste ansvarlige for, hvad der sker her.

Lige for øjeblikket er det ordførerne, som må stå for skud, og i modsætning til hr. Duetoft tror jeg bestemt også, at de virkelig mener, hvad de siger fra denne talerstol. Men man bør altså vurdere debatten lidt anderledes, end hr. Duetoft gør, med billige bemærkninger, som jeg bestemt ikke synes klæder debatten.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):